

Simboluri sacre

Popoare, religii, mistere

Volum coordonat de Robert Adkinson

Cu peste 770 de ilustrații, dintre care 595 color

CUPRINS

INTRODUCERE 7

POPOARE

- Egiptul Antic 14
- Celtii 90
- Amerindienii 168
- Maiașii 246

RELIGII

- Budismul 326
- Tao 404
- Creștinismul 480

MISTERE

- Mandala 560
- Sexul sacru 634
- Tarotul 710

Sursele ilustrațiilor și mențiuni 788

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

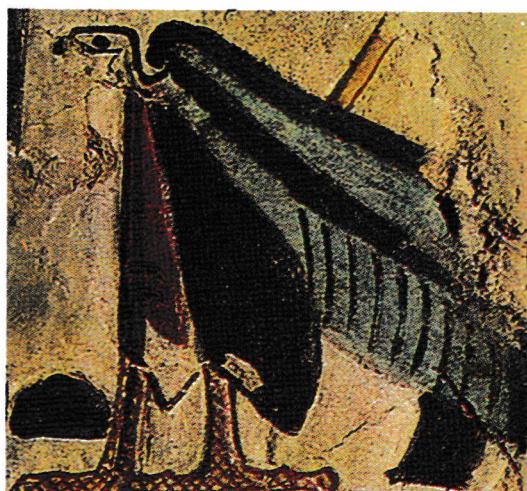
Popoare

Reservé pour l'Institut égyptien

Egiptul Antic

Pentru vechii egipteni, întreaga lume, aşa cum o vedea ei, era reprezentată simbolic. De la soare la Nil, care le oferea hrană și mijloace de subsistență, până la lumea animală, sălbatică și domestică, totul era impregnat de un sens ascuns. Chiar și arhitectura, mai ales cea legată

de riturile funerare, era plină de un înțeles și o semnificație complexă. La nivelul cel mai profund, simbolismul era modalitatea prin care egiptenii exprimau speculațiile despre natura vieții însesi – creația, viața de după moarte și lupta dintre bine și rău.

Pagina 14 și deasupra Exemple de hieroglife și simboluri din Egiptul Antic.

Perioada predinastică târzie (aprox. 3000 î.Hr.)

Perioada dinastică timpurie (2950–2650 î.Hr.)

Dinastia 1	2950–2750 î.Hr.
Dinastia 2	2750–2650 î.Hr.

Vechiul Regat (2650–2175 î.Hr.)

Dinastia 3	2650–2575 î.Hr.
Dinastia 4	2575–2450 î.Hr.
Dinastia 5	2450–2325 î.Hr.
Dinastia 6	2325–2175 î.Hr.

Prima perioadă intermediară (2150–2040 î.Hr.)

Dinastia 7–8	2150–2040 î.Hr.
Dinastia 9–10	2125–1975 î.Hr.

Regatul mijlociu (2080–1755 î.Hr.)

Dinastia 11	2080–1940 î.Hr.
Dinastia 12	1938–1755 î.Hr.

A doua perioadă intermediară (1755–1539 î.Hr.)

Dinastia 13	1755–1630 î.Hr.
Dinastiile 14–17	1630–1539 î.Hr.

Noul Regat (1539–1069 î.Hr.)

Dinastia 18	1539–1292 î.Hr.
Dinastia 19	1292–1190 î.Hr.
Dinastia 20	1190–1069 î.Hr.

A treia perioadă intermedie (1069–657 î.Hr.)

Dinastia 21	1069–945 î.Hr.
Dinastia 22	945–715 î.Hr.
Dinastia 23	830–715 î.Hr.
Dinastia 24	730–715 î.Hr.
Dinastia 25	800–657 î.Hr. (Nubiană)

Perioada Târzie (664–332 î.Hr.)

Dinastia 26	664–525 î.Hr. (Saită)
Dinastia 27	525–404 î.Hr. (Persană)
Dinastia 28	404–399 î.Hr.
Dinastia 29	399–380 î.Hr.
Dinastia 30	380–343 î.Hr.
Dinastia 31	343–332 î.Hr. (Persană)

Perioada Greco-Romană (332 î.Hr.–395 d.Hr.)

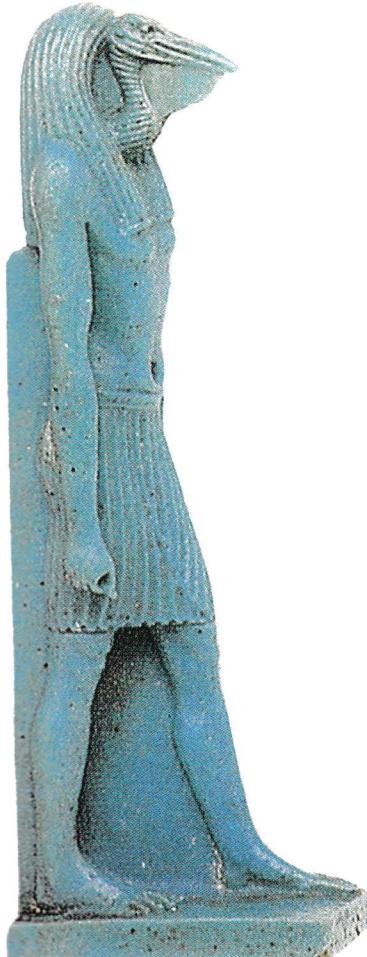
Dinastia ptolomeică	332–30 î.Hr.
Împărații romani	30 î.Hr.–395 d.Hr.

Un dar din partea zeilor

In Egiptul Antic, limbajul scris era cu adevărat simbolic și foarte strâns legat de zei. Legătura puternică dintre imagine și actul de a scrie este demonstrată prin faptul că exista un singur cuvânt pentru „a desena” și „a scrie”. În scrierea hieroglifică, zeii erau semnificați prin simbolurile lor; Horus era reprezentat printr-un șoim, Isis printr-un tron, Seth printr-un animal de desert cu coada în formă de săgeată și Anubis printr-un șacal.

O mare parte din restul limbajului era tot simbolic: „a merge” era semnificat prin două picioare, „casă” era reprezentată printr-un

dreptunghi cu o deschizătură
în partea de jos.

Existau mai multe
reprezentări ale zeului Thoth:
ca o zeitate cu cap de ibis,
ca un babuin sau ca zeu al lunii.
Pentru egipteni avea o importanță
deosebită rolul de zeu al scrisului
și patron al scribilor, din moment
ce scrisul era considerat
un dar oferit direct de către zei.
Zeul-babuin Thoth este adesea
înfățișat veghind asupra
unui scrib ghemuit și servil.

Pe pagina opusă Detaliul unei hieroglife
descoperite în mormântul reginei
Nefertari, lângă Luxor, Egipt.

În stânga O statuetă a zeului Thoth
înfățișat cu un cap de ibis.

HAOS ȘI COSMOS

Simboluri ale zeilor creatori și ale forței vitale

Textele religioase din Egiptul Antic oferă mai multe explicații ale creației, fiind de obicei diferite în funcție de proveniență. O tradiție puternică vorbește despre apariția unei movile din haosul acvatic. O altă versiune a acestei tradiții include un lotus plutind pe apele primordiale și apoi deschizându-se pentru a dezvălui soarele nou-născut. Creația prin rostire era o altă tradiție comună; la Memphis se presupune că zeul creator Ptah a dat naștere la cosmos prin simpla rostire cu voce tare a gândului.

Numită „scroafa care și-a mâncat porcușorii”, mamă a tuturor corpurilor pământești care i-au intrat pe gură și au ieșit din nou la lumină din pântecul său, zeița cerului Nut este reprezentată (*pagina următoare*) arcuindu-se peste Shu, tatăl său, zeu al aerului, care o sprijină, și peste Geb, soțul și fratele său, zeu al pământului. Ca zeiță a lucrărilor ciclice ale cosmosului, Nut era de asemenea intim legată de ideea de reînviere. Sarcofagul și mormântul erau adesea decorate cu stele și cu imaginea zeiței.

Zeița cerului, Nut, ilustrată pe un papirus al Dinastiei 21.